

▶ LA BSO DE VNG

Perdón por la Invasión, humor en clau punk

El trio vilanoví enregistra noves cançons mentre prepara un nou directe per a novembre

Nom del grup: Perdón por la Invasión
Membres: Roger (baixista i cantant), Martí (Guitarra i corus) i Iván (Bateria i corus).
Discografia: 'Parao demo 2007/2008'
Any fundació: 2007 (principis)
Estil: Punk Rock
Grups de referència: Miguel Costas, AC/DC, Siniestro Total, Toy Dolls, Porretas, Los Toreros Muertos, Alcatraz, Ostia Puta, Ramones, La Banda de Pin y Pon i Patada al Rey.
Un lloc on us agradaria tocar: Al Banco Nacional de España en plena crisi i amb el *Dioni* de teloner.
Un lloc o festival de VNG on us agradaria tocar: A la calçotada popular de Vilanova.
Web: www.invasionate.com.
Contacte: info@invasionate.com.

Perdón por la Invasión, filosofia punk amb humor

YOL

l'humor que tenen. D'altra banda, afirmen que tant els directes com les gravacions són importants, però les segones queden enregistrades per sempre, i quan siguem vells podran dir que això que sona era el grup macarra de l'avi. Parlant d'enregistraments, el grup ja té una maqueta anomenada *Parao Demo* i actualment estan en procés de gravació de dues cançons noves, amb l'ajuda del tècnic Paco Escudero. Caldrà estar atents al Myspace, ja que la banda avança que en un d'aquests dos nous temes ens explicaran la veritat sobre el viatge que va fer Neil Armstrong a la Lluna.

Històries surrealistes com aquesta (i altres molt més realistes, però també humorístiques) són una constant en la majoria dels temes del grup. Ens divertim molt fent lletres, i si arrenquem un somriure a aquell que ens escolta, ja ens donem per satisfets. Les nostres lletres tenen una interpretació molt més senzilla del que sembla. Tractem els problemes bàsics de la vida amb humor, expliquen sense embuts. Quan se'ls planteja quin és el millor moment del dia per escoltar Perdón por la Invasión, afirmen amb contundència que la nostra música és apropiada per al moment en què la teva dona et demana el divorci o et fan fora de la feina a *patades*.

Pel que fa al futur, el trio vilanoví assegura que tenen intenció d'acabar l'any junts: Volem menjar-nos els torrons plegats i continuar component nous temes divertint-nos com fins ara, i la resta ja arribarà...o no, afirmen amb cert escepticisme. A més, asseguren que ens agradaria poder arribar a les noces d'or i continuar guadint i fent gaudir de la música a la gent. Qui sap si en un futur podríem organitzar un concert de rock a l'imsero. Tots aquells que no tinguin prou paciència per esperar aquest concert, podran veure la banda en directe el proper 2 de novembre al bar musical Sackers.

// BLAI MARSÉ

L'escena punk-rock vilanovina segueix més viva que mai. Perdón por la Invasión n'és un destacat exemple. Es podria dir que aquest grup, nascut a principis de l'any passat, és l'evolució natural d'altres bandes, com ara A Kara Perro, Silikona o Patada al Rey. Amb el pas dels anys intentem fer un projecte nou, cada cop més fresc i amb més il·lusió i experiència musical, comenta Roger Martínez, veu i baixista del grup.

Tot i que la banda fuig d'etiquetes, tots tres membres coincideixen a apuntar que és un estil de rock influenciat per l'explosió punk dels anys vuitanta fins a la seva mort a *La Edad de Oro del Pop*. El que fem és el que ens agrada com sona i així queda, admeten sense preo-

cupacions. A part del canvi de nom (la banda fins fa poc s'anomenava Apaga y Vámonos) un dels canvis substancials que ha experimentat és la reducció de membres, de cinc a tres. Els grups de música són com un matrimoni, si no funcionen demanes el divorci. Els tres components actuals ens entenem des de fa molts anys, no tan sols musicalment sinó també personalment, declara el propi Roger Martínez. La xifra actual de tres persones facilita l'assoliment de la simplicitat d'un estil com el punk, basat en una estructura de bateria-baix-guitarra però amb actitud extrema, com per exemple Toy Dolls, banda britànica admirada per Perdón por la Invasión.

El tret distintiu de la banda, com es pot apreciar en aquest reportatge, és el sentit de

+ Envàits per La Trinca

Fins fa pocs mesos, la banda s'anomenava Apaga y Vámonos, un nom ja registrat per la discogràfica de La Trinca, Gestmusic. Arran d'això, la banda es va veure obligada a canviar el nom. La història del nom actual és ben curiosa. Navegant per Internet ens va al·lucinar llegir la següent notícia: *L'Ex-president polonès Jaruzelski demana perdó per la invasió de Txecoslovaquia l'any 1968. Un gest força humil per part del senyor Jaruzelski, explica Roger Martínez.*

+ L'imp3 de Perdón por la Invasión

Podríem dir que aquests quatre discos són els ingredients principals de la música del trio vilanoví. Per una banda, l'actitud punk i descarada dels Toy Dolls i dels gallecs Siniestro Total (incloent-hi el nou disc en solitari de l'exfundador del grup) i, d'altra banda, les influències heavys de grups com AC/DC:

Toy Dolls - Wakey Wakey (1989)
 "Excel·lent àlbum del trio britànic. Estil punk rock amb grans tocs melòdics. Els Toy Dolls revitalitzen l'essència del gènere, portant-lo a un racó amb matisos heavy-rock. Liderats per l'inoxidable Michael Algar (Olga) a la guitarra i veu principal; Mr. Duncan a la bateria i Tom Goolber al baix. Imprescindible per als grans amants d'aquest estil"

AC/DC - High voltage (1975)
 "Què podem dir d'aquest referent per a molts músics i no músics? Amb un estil i actitud únics i

inconfusibles, ningú ha sabut treure més partit a tres acords."

Siniestro Total - Ante todo mucha calma (1991)
 "El millor directe de Siniestro Total, gravat a València l'any 1991 repassant els seus millors temes des del naixement de la banda deu anys abans. Una posada en escena humorísticament excel·lent amb infinitats de temes que et traslladen a la dècada més fantàstica d'aquests gallecs."

Miguel Costas - Condenados a Costas (2008)
 "Torna Miguel Costas, fundador de Siniestro total, Aerolíneas Federales i Los Feliz. Un gallec amb més de 20 anys d'experiència navegant sobre mars de rock fidels a les seves maniobres. Primer disc en solitari amb lletres irreverents i un so propi del seu estil. Sens dubte, un disc essencial per a qualsevol melancòlic dels anys vuitanta."

